

Sygn. akt: IV RC 280/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Krawczyk - Mandrak

Protokolant: Natalia Bajor

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2015r. w R.

sprawy z **powództwa V., V. C. działających przez matkę J. C.**

przeciwko M. C.

o podwyższenie alimentów

oddala powództwo.

Sygnatura akt IV RC 280/15

UZASADNIENIE

W dniu 10 kwietnia 2015 roku małoletnie powódki V. i V. siostry C. domagały się podwyższenia alimentów zasądzonych od ich ojca M. C. z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 750 zł na rzecz każdej z powódek.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że ojciec małoletnich nie chce dobrowolnie podwyższyć alimentów. (k. 3-3-3v)

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, a pomimo prawidłowego zawiadomienia, nie stawił się na terminie rozprawy i nie przedstawił stanowiska procesowego. (k. 55, 78)

Sąd ustalił.

Bezsporne w sprawie są okoliczności:

- małoletnie powódki są córkami pozwanego i J. C.,
- wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach, Ośrodek (...) w R. z dnia 13 marca 2012 roku, sygnatura akt II RC 816/11 rozwiązano przez rozwód małżeństwo rodziców małoletnich powódek, wykonywanie władzy rodzicielskiej powierzono matce małoletnich oraz ustalono alimenty na rzecz uprawnionych w wysokości po 400 zł miesięcznie na rzecz każdej z nich,
- strony obecnie nie mieszkają razem i nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego.

Sporne są natomiast:

- usprawiedliwione wydatki stron;
- możliwości zarobkowe i majątkowe rodziców powódek;

- okoliczności uzasadniające podwyższenie alimentów, o których mowa w art. 138 k.r.o.

W dacie ustalania ostatecznych alimentów na rzecz małoletnich powódek strony nie mieszkały razem. Małoletnia V. miała wówczas 7 lat, a jej młodsza siostra V. 4 lata. Matka małoletnich nie pracowała w tym czasie zarobkowo. Pozwany mieszkał wówczas w Niemczech i pobierał świadczenia socjalne. Zobowiązany cierpiał w tym czasie na zanik pamięci i przebywał w domu opieki.

dowód: przesłuchanie matki małoletnich, k. 78v, informacja Sądu Okręgowego w Gliwicach k. 67, odpis wyroku rozwodowego k. 68, odpisy aktów urodzenia k. 19-20

Obecnie małoletnia V. ma 11 lat, a jej młodsza siostra 7 lat. Powódki mieszkają z matką i jej siostrą. Koszty utrzymania mieszkania to około 740 zł miesięcznie (w tym: czynsz 600 zł, energia elektryczna 200 zł co dwa miesiące oraz gaz 80 zł również co dwa miesiące). Realne koszty użytkowania lokalu obciążające rodzinę to jednak 290 zł miesięcznie. Matka małoletnich otrzymuje bowiem dodatek mieszkaniowy w wysokości 390 zł miesięcznie oraz dotacje do opłat za energię elektryczną i gaz łącznie 60 zł miesięcznie. W przeliczeniu na osobę jest to zatem wydatek rzędu 70 zł. Matka małoletnich nie określiła pozostałych kosztów utrzymania córek, podając jedynie, że dla starszej powódki zakupiła książki za kwotę 400 zł (tj. wydatek około 30 zł miesięcznie).

Sąd mając na uwadze wiek powódek oraz kierując się zasadami doświadczenia życiowego określił koszt utrzymania każdej z powódek na kwotę co najmniej 700 zł miesięcznie.

Dotychczasowe alimenty na rzecz małoletnich są wypłacane przez fundusz alimentacyjny. Stan zdrowia pozwanego, który nadal cierpi na zanik pamięci oraz wysokość jego świadczeń socjalnych uniemożliwiały bowiem egzekucję zasądzonych wcześniej świadczeń. Sytuacja zdrowotna i materialna pozwanego w tym zakresie nie uległa zmianie.

Matka uprawnionych otrzymuje także na córki zasiłek rodzinny w wysokości po 106 zł miesięcznie na każdą z małoletnich oraz kwotę 150 zł miesięcznie na zakup żywności. Ma zatem do dyspozycji miesięcznie kwotę ponad 550 zł na rzecz każdej z córek.

J. C. ma 41 lat, posiada wykształcenie zawodowe, jako przeróbkarz górniczy. Jest zarejestrowana w urzędzie pracy jako bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Nie choruje przewlekle, nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Dotychczas nie trudniła się nawet pracami dorywczymi.

dowód: przesłuchanie matki małoletnich k. 78v, rachunki k. 21-24, zaświadczenie PUP k. 25, informacja Sądu Okręgowego w Gliwicach k. 67

Sąd ustalił nadto, że Urząd Pracy w R. dysponuje wieloma ofertami zatrudnienia, także dla osób bez kwalifikacji. Są to oferty pracy za wynagrodzeniem nie mniejszym niż najniższa krajowa, dlatego też na tym poziomie ustalono możliwości zarobkowe matki uprawnionych.

Dowód: informacja PUP k. 69-77

Powyższy stan faktyczny Sąd oparł na dowodach zebranych w sprawie. Zgromadzone dowody Sąd uznał za logiczne i wzajemnie się uzupełniające. Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył.

Podstawę prawną rozpoznania przedmiotowego powództwa stanowią przepisy art. 133 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o. w myśl, których rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych określa art. 135 § 1 k.r.o., który uzależniony jest od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez

usprawiedliwione potrzeby należy zaś rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni uprawnionemu odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Zatem nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji lecz również te, których celem jest stworzenie warunków bytowania stosownie do wieku uprawnionego, stanu zdrowia i innych okoliczności, których uprawniony nie jest w stanie własnymi siłami sobie zapewnić.

Przepis z art. 138 k.r.o. pozwala na zmianę orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, w razie zmiany stosunków. Ustalając wysokość świadczeń alimentacyjnych należy mieć na względzie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Ustalenie czy nastąpiła zmiana stosunków, o których mowa powyżej następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi poprzednio podczas ustalania wysokości wcześniejszych alimentów.

Należy jednak pamiętać, że górny pułap świadczeń alimentacyjnych będą wyznaczały zatem każdorazowo możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego i to nawet w sytuacji, gdyby nie zaspokajały one w pełni usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (poruszone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1972 roku, III CRN 470/71, Gazeta (...) 1972, nr 9).

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem nie nastąpiła zmiana stosunków warunkująca koniecznością podwyższenia dotychczasowych świadczeń. Owszem potrzeby dzieci wraz z ich naturalnym rozwojem symbolicznie wzrosły, niemniej jednak zmiana ta nie ma charakteru znacznego. Nadto w polu widzenia Sądu pozostawała sytuacja faktyczna i materialna pozwanego oraz matki uprawnionych.

Pozwany, ze względu na stan zdrowia oraz wysokość otrzymywanych świadczeń od kilku lat nie może sprostać orzeczonemu już wcześniej obowiązkowi alimentacyjnemu. Egzekucja zagraniczna jest zatem bezskuteczna, a bieżące potrzeby dzieci zabezpiecza w dużej mierze fundusz alimentacyjny i organy socjalne. Nieuzasadnionym jest zatem podwyższanie alimentów w sytuacji, gdy zobowiązany nie może udźwignąć dotychczasowego obowiązku.

Na szczególne podkreślenie wymaga również fakt, że potrzeby dzieci, ustalone w wysokości po 700 zł miesięcznie, aktualnie są niezaspokojone zaledwie w wysokości po 150 zł miesięcznie. Przy tym ich matka nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych. Nie ujawniono przy tym żadnych przeciwwskazań, aby matka uprawnionych nie mogła podjąć zatrudnienia. J. C. jest osobą zdrową, posiadającą wykształcenie. Lokalny urząd pracy dysponuje licznymi ofertami zatrudnienia, z których matka małoletnich dotychczas nie korzystała. Zdaniem Sądu, matka powódek winna zintensyfikować starania o znalezienie pracy, co pozwoli jej zabezpieczyć także potrzeby materialne córek. Nakład osobistych starań matki uprawnionych o wychowanie i opiekę nad dziećmi wraz z wiekiem powódek będzie malał, wzrastać będą natomiast ich koszty utrzymania. J. C. będąc przy tym świadoma możliwości ekonomicznych pozwanego nie podejmowała żadnych działań, aby przywrócić swoją aktywność zawodową. Taka postawa w ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie.

W tych okolicznościach powództwo małoletnich uprawnionych należało, w oparciu o przepis art. 138 k.r.o. oddalić, jako nieuzasadnione. Sąd oddalając powództwo miał na uwadze przede wszystkim trudną i niezmienną sytuację ekonomiczną zobowiązanego oraz niewykorzystane możliwości zarobkowe matki uprawnionych, na której także ciąży obowiązek utrzymania dzieci.